

alene for i nogen Grad at kunne lette de offentlige Byrder, men ogsaa for at kunne holde Balancen paa Finansloven. Men foruden denne Dækning paa 13,7 Mill. Kr. dækkes endvidere de 11,3 Mill. Kr. — 15 ÷ de ved Trafikforøgelse indvundne 3,7 —, som den af denne Regering gennemførte Nedsættelse af Godstaksterne vil koste, foruden de nødvendige Nybevillinger, om hvilke der er stillet Forslag paa Finansloven. Tilbage bliver der i Henhold til det, jeg har nævnt, 21 Mill. Kr. minus 13,5 Mill. Kr., det vil sige ca. 7,5 Mill. Kr. plus Overskuddet fra det oprindelige Finanslovsforslag, 1,3 Mill. Kr., det vil sige, at der bliver ca. 8,8 Mill. Kr. tilbage. Dette Beløb udgør omtrent den Sikkerhedsmargen, som jeg maa anse for nødvendig til Dækning af Tillægsbevillingslovens Merudgifter, særlig under Hensyn til, at Besparelsen ved Nedskæringsforslagene efter deres Natur ikke lader sig beregne med fuld Nøjagtighed, og ogsaa under Hensyn til den hele Usikkerhed ved den økonomiske Situation, der kan gøre uforudsete Udgifter nødvendige, og som kan formindske de beregnede Indtægter af de indirekte Afgifter. Under Hensyn til disse Forhold mener jeg ikke at turde anslaa Sikkerhedsmargenen, det vil altsaa sige Overskuddet, mindre end omtrent det Beløb, jeg her har nævnt.

Regeringen ønsker dog ikke at blive staaende herved. Den anser det for i høj Grad paakrævet, at der foruden Takstnedsættelserne og de Lettelser i Kommunernes Byrder, som dels Nedskæringsforslagene og dels de to Lovforslag om Automobilafgift vil medføre, finder en Nedsættelse Sted af Indkomst- og Formueskatten allerede for indeværende Finansaar. Regeringen ønsker for at muliggøre denne Lettelse, foruden at skaffe Dækning for Takstnedsættelserne og sikre Balancen paa Finansloven, at skaffe sig fornøden Hjemmel til at anvende det Beløb paa ca. 9,1 Mill. Kr., hvormed Udbyttet af Valutaskatten i Henhold til Loven af December 1924 overskrider det Beløb, der er medgaaet til Tilbagebetaling af Laanet hos Nationalbanken paa 40 Mill. Kr., til en ekstraordinær Skatnedsættelse. At dette Overskud bør anvendes paa denne Maade, er jo ikke noget nyt for dette høje Ting. Det er jo tidligere blevet hævdet fra forskellige Sider: af det konservative Folkeparti, af mig som Ordfører for Venstre i Foraaret og ogsaa af den tidligere radikale Finansminister, Dr. Edvard Brandes, i Landstinget.

Det er saaledes min Hensigt i Henhold til § 53 i Indkomstskatteloven at foreslaa den Indkomst- og Formueskat til Staten, der paalignes for Skatteaaret 1927—28, nedsat med 10 pCt., saaledes at for Københavns Vedkommende hele Oktoberraten af Statsskatten i Aar skal bortfalde, og saa-